

בש"פ 7676/14 - ואליד אבו סלב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7676/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: ואליד אבו סלב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע (כב' סגנית הנשיא ר' יפה-כץ) בעמ"ת
48781-10-14 מיום 30.10.2014

בשם המבקש: עו"ד בנימין גריקו

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסגת גבול וניסיון לגניבה. בכתב האישום נטען כי המבקש הגיע לדוכן מיצים הממוקם בשטח התחנה המרכזית בבאר שבע בעת שהדוכן סגור; הוא נכנס תחת ברזנט שכיסה את הדוכן וניסה לפרוץ את הקופה כדי לגנוב את תוכנה. בד בבד עם כתב האישום ביקשה המשיבה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בית משפט השלום (כב' השופט י' עטר) נעתר לבקשה בקבעו כי אף שמדובר בעבירת רכוש בודדת, למבקש עבר פלילי מכביד בעבירות דומות, לרבות עבירות אלימות; כי העבירות שבהן הוא מואשם כעת לכאורה בוצעו כמחצית השנה לאחר ששוחרר ממעצרו האחרון; כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן שישה חודשים; וכי העבירה שבה הוא מואשם מצריכה תעוזה רבה ומעידה כי אין הוא נרתע ממורא הדין. כל אלה מעידים כי נשקפת מהמבקש מסוכנות ברמה גבוהה וכי לא ניתן ליתן בו אמון. מעבר לכך קבע בית המשפט כי שתי הערבות שהציע המבקש כמפקחות הותירו רושם דל ובלתי סמכותי. משכך הורה בית המשפט, כאמור, על מעצרו של המבקש עד לתום

2. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי - נדחה. בית המשפט (כב' סגנית הנשיא ר' יפה-כ"ץ) מצא כי לא נפלה שגגה בהחלטה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים. הוטעם כי אין די בעובדה שהמבקש הואשם בעבירת רכוש לא מתוככמת כדי לקבוע שלא נשקפת ממנו מסוכנות המקימה עילת מעצר. עברו הפלילי של המבקש מעיד על רצידיביזם ומעלה שאין ליתן בו אמון כמתחייב לצורך שחרור לחלופה.

3. מכאן הבקשה שלפניי לרשות ערר שבה נטען, בעיקרו של דבר, כי יש לשחרר את המבקש ממעצר מהטעם שאין בעבירת הרכוש הקלה שביצע כדי להעיד על מסוכנות.

4. דין הבקשה להידחות. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטה בעניין מעצר היא מחמירה. רשות כזו תינתן כאשר מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת, כשחל עיוות דיון או משיקולי צדק חריגים. לא שוכנעתי כי נסיבות העניין שלפניי באות בגדר איזה מקריטריונים אלה. הערכאות הקודמות היו תמימות דעים כי נוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש - הכולל שש הרשעות ומאסר מותנה בר הפעלה בן חצי שנה; לצד העובדה שהעבירה דנן בוצעה כמחצית השנה לאחר ששחרר ממאסר - מעידים כי נשקפת ממנו מסוכנות ברמה גבוהה; כי לא ניתן ליתן בו אמון; ועל כן חלופה לא תסכון. מסקנה זו מקבלת משנה תוקף נוכח קביעת בית משפט השלום שלפיה המפקחות שהציע המבקש אינן מהוות גורם סמכותי דיו ומשכך לא הוצגה חלופה הולמת. לא מצאתי כי איזו מהקביעות הללו מקימה עילה למתן רשות ערר לפי אמת המידה הנוהגת, ומשכך דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"א בחשוון התשע"ה (14.11.2014).

שׁוֹפֵט